

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 64. Jacobi Augusti Thuani Historia Romæ affixa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

ciem amplecti, quam novellam recens adve- Sæc. XVII.
 Æam Parisiis vestimenti formam. A. C. 1609.

Priorum me miseret, modo tamen paci
 studeant, non odi: quin si ipse privatus es-
 sem, ab eorum amicitia & societate non ab-
 horrerem. Apostatas autem suæ sectæ per-
 ditissimos osores non possum fateor non odif-
 se. Neque a me plus unquam exspectent fa-
 voris, quam ipsa mihi justitiæ lex injunxe-
 rit, adversus hos leges severissime cuperem
 exerceri, leges & vos sedulo in id incum-
 bere ne lateant. Hisce aliquot annis quic-
 quid patrimonii mei celabatur, certatim a
 me multi petebant; liceat mihi vicissim unam
 rem, quæ celari solet ab Episcopis & Judi-
 cibus petere, ne celentur amplius Papistæ.

Hac oratione, cum Rex, nimis a-
 perte testificaretur, quod supremam &
 absolutam imperii auctoritatem sibi ven-
 dicare meditaretur, hinc utriusque Cu-
 riæ Senatores nil intentatum inausum-
 que relinquere decreverant, ut sese Re-
 gis consiliis opponerent, prout progressu
 temporis factum videbimus.

§. LXIV.

*Jacobi Augusti Thuani Historia
 Romæ affixa.*

Die nona Mensis Novembris hujus an- *Argentre*
 ni Pater Ludovicus Ystella Va- *collekt. judic.*
 lentinus Ordinis Fratrum Prædicatorum *tom. 3.*
 D d 3 Ma-

Sæc. XVII. Magister Sacri Palatii præter alios septem libros ex mandato Sacræ Congregationis Historiam Jacobi Augusti Thuanii inter libros prohibitos recensuit, & lectione hujus libri interdixit: Hæc censura postmodum fuit innovata die decima Maji anno Christi millesimo septingentesimo quinquagesimo septimo. In-

Pieces concern. l'hist. de Thore lett. du P. Richeom. 20. Juin. 1610.

Epist. Thuan. ad Dupuy pag. 328.

simulabantur Jesuitæ, quod Romæ hujus libri interdictum promovissent, a qua tamen calumnia Pater Ludovicus Richeomius Societatem suam vindicabat, datis hanc in rem ad Thuanum literis. Inter ceteros, quibus hunc librum discutiendi cura erat demandata, præcipuus erat Antonius Carracioli Theatinus, qui depromptis pluribus propositionibus censura dignis de primis duobus tomis sequens pronuntiabat judicium: *censeo hunc librum esse prohibendum ac supprimendum; si enim omnes offensivæ propositiones expungerentur, in hac Historia nullus ultra integer sensus remaneret, totusque liber inutilis esset: quoad Authorem vero, attento implacabili odio erga Sacram Sedem & summos Pontifices, vix dubium est, illum esse Calvinistam: præterea Tridentinam Synodum carpit, summosque redarguit Pontifices, in amplas autem laudes erga hæreticos, Condæum Principem, Navarra Regem & Montmorentium præcipuos in Gallia hæresis fautores excurret: consu-*

consulendi tamen sunt Perronius & Henri- Sæc. XVII.
cus, an hunc librum ad hæreticos primæ A. C. 1609.
classis rejicere expediat. De hac censura
 vehementer querebatur Thuanus, qui
 cuncta, quæ in prima editione offen-
 sioni fuissent, in proxima se correcturum
 sponndit: imputatum vero in hæreti-
 cos affectum rationibus in sua præfa-
 tione adductis vindicabat, se vere Ca-
 tholicum professus: quod autem quæ-
 dam Pontificibus minus grata inserue-
 rit, excusabat his verbis: *Gallus sum,*
in Galliis scripsi, & quidem fervente tu-
multu: Doleo, quod labor meus Ultra-
montanis displiceat: verum nec violandas
esse Historiæ leges, nec omnibus displicen-
dum censeo, ut uni soli placeam. Cete-
 rum Thuano non paucos errores acriori
 censura exprobratos videre est in Tomo
 XVII. Gretseriani Indicis: adversus e-
 undem pariter calamum acuebant Sciop-
 pius, Odericus Raynaldus, Laderchius
 ac præcipue Joannes Baptista Gallus
 Jureconsultus, editis annotationibus,
 quas tamen anno Christi millesimo sex-
 centesimo vigesimo Petrus Dupuy edita
 Thuani apologia confutabat, easque
 Parisiensis Prætor tanquam infamem li-
 bellum jam anno Domini millesimo sex-
 centesimo decimo quarto die septima
 Junii proscripserat. Non defuere ta-
 men ex ipsis Catholicis, qui Thuani

Sæc. XVII. Historiam deprædicarent, imo ipse etiam Perronius, Aquaviva, Viscontius, Sfortia aliique eruditissimi Cardinales in suis ad Thuanum epistolis hujus Historici Annales commendabant: Scripserat quoque idem Perronius ad Thuanum, quod Paulus V. hujus Historie proscriptionem sollicitantibus responderit, *caverent, ne ipsis exprobretur, quod operis præstantiam & piam Authoris intentionem non introspexerint.* Præterea illum magni faciunt Acatholici, mutua fricatione vices eidem reddentes; ex quibus Langletus ipsum deprædicat tanquam sincerissimum, & ex Scriptoribus Sæculi XVI. exactissimum, qui tantum supra vulgus Historicorum fide, judicio, probitate & moderatione eminent, quantum genere & sanguine officique auctoritate plebem promiscuam superaverat. Merito tamen carpendus videtur quod nimia libertate usus sit, ac potissima ex Acatholicis, quibus ejus Historia ex integro probatur, relictis Catholicis Scriptoribus deflorarit, inque vertendis nominibus propriis nimium exactus obscuram reddiderit Historiam suam. Ita nempe ad genium Lectoris habent sua fata libelli.

*Rigault cont.
Thuan. l. 2.
pag. 266.*

§. LXV.

Alia Scripta Romæ proscripta.

Eadem